

δρός προς την Γυναίκα.

(Μικρογραφία του θανασιού σχεδίου του
κ. Αγγέλου Σπαχή διά τὸ ξεσφύλλο τοῦ
«Μονοταίου» τοῦ «Ἐρωτος».)

Τὸν ξαναβρίσκει, ἔπειτα ἀπὸ δύο
πιο ἐνὸς δυστυχίματος.

Τὴ θά κάνει ἡ Τζένη, ποὺ γνωρίζει τὸν ὑψηλότερο προο-
ρισμὸ τῆς γυναίκος; Θά ξεχάσῃ, ὅτι τὸν εἶχε μαγέψει μὲ τὸ
τραγοῦδι τῆς ἐκεῖνο μὲ τὴν μεγάλη ἔννοια;

Κάθε ὥρα κι' ἓνα μαργαριτάρι

Κάθε μαργαριτάρι καὶ μία προσευχή...

ὦ, καρδιά βασανισμένη ἀπὸ λαχτάρα!...

Μετῶ τὸ κομπολόι ὡς τὸν τελευταῖο νόμπο

Καὶ ἓνας Σταυρὸς εἶναι στὴν ἄκρη...

Εἰς τὸν «Ἄγγελον καὶ Σατανά» ὁ Ρόνالد Οὐέστ, ὁ σύ-
ζυγος τῆς υπερήφανης, πιστῆς Ἑλένης, ἓνας ὀνομαστός συγ-
γραφεὺς, ἐπιστρέφει, ἔπειτα ἀπὸ πολὺμην ἀπουσία στὴν
Ἀφρική, ὅχι στὰ καλά του, μὲ σφοδρὸς παρακρούσεις.

Τῆς κάνει τὴν ζωὴ μαρτυρική. Ὁ ἐξάδελφός της, ὁ Ὀμ-
πρεὺ Τρέζερον, ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Σατανά, ζητεῖ μὲ δειλα-
σικὲς προτάσεις, νὰ τὴν βγάλῃ ἀπὸ τὸν ἴσιον δρόμον τοῦ
συζυγικοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς. Ἡ καρτερικὴ, πιστὴ
Ἑλένη θά λιποψυχήσῃ, θά κλονισθῇ, θά θεωρήσῃ ὡς κάπ-
δοριστικὸν τὴν νεὰν ὀδυνηρὰν κατάστασιν τῆς ἢ θ' ἀποκρού-
σῃ τὸν Σατανά καὶ θά παλέψῃ ἥρωικά, στήθος μὲ στήθος,
μὲ τὴν καταδρομὴν τῆς Τύχης, γιὰ ν

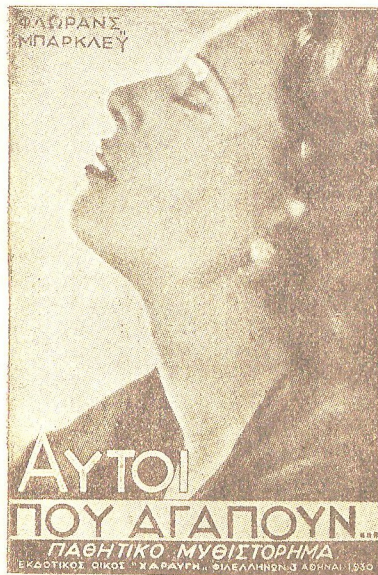
Στὸ «Μονοπάτι τοῦ
Ἐρωτος», ἡ ἡρώϊς τοῦ
ἔργου, ἡ Τζένη, ἀγά-
πησε ἓνα πλούσιον καὶ
ἐνδοξον ζωγράφον, τὸν
Γκάρθ Ντάλμαν, ἀρ-
νήθηκε ὁμως νὰ τὸν
παντρευθῇ, γιὰτὶ ἦταν
λίγα χρόνια μεγαλεί-
τερη του καί, στὴν
υπερήφανη ψυχὴ της,
ἴσως καὶ ἐπειδὴ δὲν
ἦταν ὠραία, ἀλλ' ἄ-
πλῶς συμπαθητικὴ,
ἐφαντάσθηκε ὅτι ἡ
ἀγάπη τοῦ νέου καὶ
ἐνδόξου Γκάρθ ἦταν
μιά νεανικὴ ἰδιοτρο-
πία του, κάποια στιγ-
μαία ἀδυναμία του,
ποὺ θά περνοῦσε γρή-
γορα, γιὰ νὰ δόσῃ
τόπο στὸν κόρον καὶ
τὴν δυσφορία γιὰ τὸν
παντοτεινὸ τὸν δεσμὸ.
Χρόνια, τραγικὸ ἐρεϊ-

τυχία στὴν συζυγικὴ ἐστία;

Τὸ In hoc vince (Ἐν τούτῳ νίκα!) ὑπῆρξεν εἰς τὴν οἰ-
κογενεϊάν της δόγμα πίστεως. Αὐτὸ θά ὑπάρξῃ καὶ τὸ ἰδι-
κὸν της δόγμα, ἀπλῶς μεταφρασμένον εἰς τὸ: «Μὲ τὴν ἀγά-
πην θά νικήσῃς κάθε καταδρομὴν!»

Στῆς «Αἰσθηματικὲς ψυχές», ὁ Τζιμ Ἔρθ, ποὺ λατρεῖν
τὴν νεαρά καὶ ἀβρὰ χήρα τοῦ λόρδου Ἰνγκλεμπν καὶ πρό-
κειται νὰ τὴν παντρευθῇ, μαθαίνει ὅτι ὁ συμπολεμιστὴς του
στὸ Δυτικὸ μέτωπο, ποὺ σκοτώθηκε ἀπὸ ἓνα τυχαῖο ἀτύχη-
μα, τοῦ ὁποῖου ὁμως αὐτός, ὁ Τζιμ Ἔρθ, ἦτον ὁ ὑπάι-
τιος, ἦταν ὁ σύζυγος τῆς ὠραίας, εὐγενικῆς γυναίκος, ποὺ
λατρεῖν.

Ἦμπορεῖ ὁ φονεὺς, ἔστω καὶ ἀκούσιος, νὰ καταλάβῃ τὴν
θέσιν τοῦ φονευθέντος συζύγου; Ὁχι, δὲν εἶναι δυνατόν!
Συντετριμμένος, πηγαίνει ν' ἀποχαιρετήσῃ τὴν Μύρα... Πῶς
θά σκεφθῇ τότε ἐκεῖνη, τὴν μοιραίαν ἐκείνην γιὰ τὴν εὐτυ-
χίαν των στιγμῆ;

Ἡ Μάρτζ, εἰς τὸ
ρομάντσο «Αὐτοὶ
ποὺ ἀγαποῦν», πε-
ριμένει δέκα ὀλό-
κληρα χρόνια ἐκεῖ-
νον ποὺ ἀγάπησε.
Μία ἐλλειψὴ παρε-
ξήγησις ἐκ μέρους
του τοὺς ἐχάρισσε,
τοὺς ἔκανε καὶ τοὺς
δύο δυστυχεῖς, δέ-
κα ὀλόκληρα σκο-
τεινὰ καὶ βαρεῖά
χρόνια. Πιστεῖν ὁ-
μως ἡ Μάρτζ, ὅτι κά-
τω ἀπὸ τὴν περιφρο-
νησιν καὶ τὴν ἀδια-
φορίαν τοῦ Ρόδ-
νεῦ Στήλ κούβε-
ται ἡ παλιὰ φλόγα.
Ἔχει, ἄλλωστε, ἐπὶ
τοῦ προκειμένου
πίστιν τυφλὴν στὸν
ἑαυτὸν της. Ἀρκεῖ
νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ
Ρόδνεῦ ἀπὸ τὰς
Ἰνδίας, διὰ νὰ δια-
λύσῃ τὴν παρεξή-

γησιν. Καὶ τότε ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι μακριά.

Τέλος, εἰς τὸ ρομάντσο, τὸ πέμπτον ποὺ ἐξεδώσαμεν